

Bevillingerne ikke ere givne til bestemte Personer. Første Gang var i Samlingen 1881—82. Da var det Beløb, som stod til Ministeriets frie Raadighed 21,000 Kr., og da Beløbet i alt udgjorde 27,700 Kr., var der følgende 6,700 Kr., hvis Anvendelse var bunden. Ministeriet fremkom imidlertid med Forslag om Forøgelse af den samlede Sum og om en anden Fordeling af Honorarerne. Men Udvalget tiltraadte ikke disse Forslag. Det lod Summen staa uforandret, som den havde været hidtil, og udtalte sig ikke nærmere om Fordelingen. Smidlertid gaar Ministeriet ud fra, at det ved denne Beslutning fik en større Del af Summen til sin frie Raadighed, og det hedder i Skrivelsen fra Kvæstors, at man ved Bevillingen for 1882—83 fik den Sum, som stod til Ministeriets Raadighed forøget med 1,200 Kr. Det er dog vist meget uegentligt, at dette kan siges. Jeg har gennemset Forhandlingerne derom. Ordføreren her i Folketinget udtalte udtrykkelig: „Det er Meningen at stille den samme Sum som i Fjor til Ministeriets Raadighed, men heller ikke mere“. Og alle vare enige om, at den Sum, der stod til Ministeriets Raadighed, var 21,000 Kr. Smidlertid ligger der muligvis nogen Misforstaaelse deri, at man ikke har været tilstrækkelig opmærksom paa, at en Del af Summen stod til Ministeriets frie Raadighed, medens en anden Del af den krævede særlig Bevilling. Ordføreren's Udtryk kan forstås, som om det gjaldt hele Summen, men det kan ogsaa forstås, som om det kun gjaldt den Del af den, der stod til Ministerens frie Raadighed. Og man har saa i Ministeriet opfattet det, som om den Sum, der stod til dets frie Raadighed, var bleven forøget med 1,200 Kr. Senere, i 1889—90, er denne disponible Sum bleven forøget med 2,000 Kr. og i 1891—92 med 1,600 Kr., uden at der er nævnt bestemte Personer, som disse Beløb vare anførte til. Jeg gaar altsaa, skønt jeg ikke ganske forstaar det med Hensyn til 1882—83, ud fra, at Kvæstors Beregning er rigtig, og at altsaa den til Ministeriets Raadighed staaende Sum er 25,800 Kr. Men desuden indeholder Kontoen 18,300 Kr., som ere knyttede til bestemte Personer, og som maa falde bort ved disses Død eller Oprykning i faste Embedsstillinger. Det har imidlertid hidtil været meget vanskeligt at holde disse Summer ude fra hinanden, og det ligger bl. a. i, at Ministeriet har givet de samme Personer, som fik et vist Beløb af den bundne Sum, altsaa ved Bevilling, andre Beløb af den Sum, der stod til dets egen Raadighed, medens det i Anmærkningerne til Finansloven har opført Beløbene under

et, saa man ikke har kunnet se, hvad de have faaet ad den ene Vej og hvad ad den anden. Saa vidt jeg kan skønne, har Kultusministeriet paa dette Punkt som paa andre ikke altid været omhyggeligt for, naar en Person var død eller falden ud af andre Grunde, at fradrage det Beløb, der saaledes blev ledigt, men det har ikke kunnet ses, fordi de to Ting saaledes vare indfildrede i hinanden. Vi have derfor haft et Samraad med den højtærede Minister for at faa Rede paa denne Konto for Fremtiden, saaledes at den blev delt i det Beløb, der stod til Ministerens Raadighed, og det Beløb, som der skulde særlig Bevilling til; og for saa vidt jeg har opfattet den højtærede Minister rigtig, er han villig til at gaa ind paa en saadan Ordning. Men indtil vi faa truffet Aftale derom, have vi i det hele taget ment, at det var rigtigt at forbeholde os vor Stilling overfor denne Konto. Under den tidligere Ordning har det kunnet hænde, at Folketinget eller Landstinget har forkastet en Bevilling til en eller anden, men at de næste Aar have set, at han alligevel har faaet Honoraret udbetalt af denne Konto, idet det vel er bleven forkastet paa den Del af Kontoen, der var bunden, men bag efter er dukket op paa den Del af Kontoen, der stod til Ministerens Raadighed. Det kan ikke andet end fremkalde Misforstaaelser og Misforståelse, og det er derfor heldigt, at vi faa dette Forhold klart. — Naar Udvalget ikke har tiltraadt Forslag under Nr. 153, saa er det ikke Meningen, at Docenten i Histologi og Embryologi skal afholde Drittsudgifterne ved sin Undervisning af sin egenomme, men dels har det Beløb, der er foreslaaet, forekommet Udvalget noget for stort, dels har man ment, at der mulig kunde træffes en mere praktisk Ordning af dette Forhold, saaledes at de Docenter, der havde Brug for slige Undervisningsmidler, fik Hjælp dertil mod at aflægge Regnskab for, hvad de dertil benyttede, og vi have ved Samraadet forhandlet med den højtærede Minister om en Ordning i denne Retning. — Udvalget har ikke tiltraadt Forslaget om Anstiftelsen af et Barmeapparat til Grevinge Kirke. Ganske vist er det en stor og noget kold Kirke, men Udvalget har ikke villet ind paa at anbringe Barmeapparater i Landsbykirker. Der er to Kaffelovne i Kirken, og vi have ment, det maa være tilstrækkeligt. — Heller ikke have vi villet give Bevilling til Oppudsning af kirurgisk Akademis Vagsgaade. Det er bekendt, at vi staa over for Spørgsmaalet om en Ombygning eller Flytning af kirurgisk Akademi, og skulde man komme